

Sygn. akt II K 932/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Szelağ

Protokolant Kinga Grzywacz

w obecności

Prokuratora Moniki Kobryś

po rozpoznaniu dnia 08.11.2018r.

sprawy **M. W.**, urodz. (...) w W.

syna A. i A. z d. G.

oskarżonego o to, że: w okresie od 22.04.2016r. do 17.08.2018r. w L., woj. (...) pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Grupy (...) sp. z o.o w L. – Ł. ul. (...) wbrew obowiązkom określonym w art.15 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 22 czerwca 2001r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, nie dokonał zawiadomienia organu koncesyjnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w wymaganym 14-to dniowym terminie o zmianach stanu faktycznego i prawnego w zakresie danych w/w spółki zawartych w Decyzji (...) do koncesji nr (...) z dnia 04.04.2014r., tj. o odwołaniu w dniu 17.01.2017r. prokury M. B. oraz o dowołaniu w dniu 22.04.2016r. z funkcji członka zarządu M. O.; -

tj. o czyn z art.38 ust.1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

orzeka:

1. w ramach zarzutu stawianego oskarżonemu M. W. uznaje oskarżonego za winnego tego, że:

a) w dniu 06.05.2016r. w W., woj. (...) pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Grupy (...) sp. z o.o w L. – Ł. ul. (...) wbrew obowiązkom określonym w art.15 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 22 czerwca 2001r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, nie dokonał zawiadomienia organu koncesyjnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w wymaganym 14-to dniowym terminie o zmianach stanu faktycznego i prawnego w zakresie danych w/w spółki zawartych w Decyzji (...) do koncesji nr (...) z dnia 04.04.2014r., tj. o dowołaniu w dniu 22.04.2016r. z funkcji członka zarządu M. O. i czynem tym oskarżony wyczerpał dyspozycję art.38 ust.1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym; -

b) w dniu 31.01.2017r. w W., woj. (...) pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Grupy (...) sp. z o.o w L. – Ł. ul. (...) wbrew obowiązkom określonym w art.15 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 22 czerwca 2001r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz

wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, nie dokonał zawiadomienia organu koncesyjnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w wymaganym 14-to dniowym terminie o zmianach stanu faktycznego i prawnego w zakresie danych w/w spółki zawartych w Decyzji (...) do koncesji nr (...) z dnia 04.04.2014r., tj. o odwołaniu w dniu 17.01.2017r. prokury M. B. i czynem tym oskarżony wyczerpał dyspozycję art.38 ust.1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym i na podstawie art.66§1 i §2kk i art.67§1kk postępowanie karne prowadzone wobec oskarżonego M. W. warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku; -

2. na podstawie art.67§3kk w zw. z art.39 pkt.7kk zasądza od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 1500 (tysiąc pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej; -

- na podstawie art.629pkp zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 170 zł (sto siedemdziesiąt) tytułem kosztów sądowych w tym 100 zł (sto) tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 932/18

UZASADNIENIE

W oparciu o ujawnione w sprawie dowody Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W 2008 roku swoją działalność gospodarczą rozpoczęła (...) sp. z o.o. z/s w L. ul. (...). Decyzją z dnia 03.09.2009r. spółka uzyskała na podstawie art.6 ust.1 i art.7 ust.1 ustawy z dnia 22.06.2001r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym Koncesję nr (...), wystawioną przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Jako członków zarządu spółki uprawnionych do kierowania działalnością gospodarczą objętą zakresem koncesji w w/w dokumencie wymieniono A. P. oraz M. O., zaś jako prokurenta wpisano A. Ł.. Koncesja zezwalała na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu rodzajami broni i amunicji (pozbawionymi materiałów wybuchowych) określonymi w ust. 1 - 28 Załącznika nr 1 Rodzaje broni i amunicji - BA - do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 03.12.2001r. w sprawie rodzajów broni i amunicji oraz wykazu wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja. Ponadto na obrót wyrobami oraz technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym określonym w (...) Załącznik nr 2 Wykaz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym - WT - do w/w rozporządzenia. Poza tym spółka (...) uzyskała zezwolenie na czynności związane z odzyskiwaniem, w rozumieniu art.3 ust.1 pkt 1 w/w ustawy, w celu unieszkodliwiania: rodzajów broni i amunicji (pozbawionych materiałów wybuchowych) określonych w ust.1 - 28 Załącznika nr 1 Rodzaje broni i amunicji - BA - do w/w rozporządzenia Rady Ministrów oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym określonym w pozycjach (...) Załącznika nr 2 Wykaz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (WT do w/w rozporządzenia). Koncesja została udzielona na 50 lat, zaś działalność gospodarcza miała być prowadzona od dnia 01.09.2009r. w L. ul. (...). Mimo to od dnia 26.09.2013r. spółka (...) zaprzestała obrotu bronią i amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym objętych zakresem koncesji i nie informowała o tym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Następnie w dniu 04.04.2014r. Decyzją (...) do koncesji nr B- (...), po rozpoznaniu wniosku spółki (...), postanowiono zmienić adres siedziby spółki poprzez wpisanie: L. - Ł. ul. (...), (...)-(...) L. oraz w miejsce A. P. wpisano, jako prezesa zarządu oskarżonego M. W., zaś jako nowego prokurenta wpisano M. B..

Uchwałą z dnia 22.04.2016r. wspólnicy Spółki z o.o. (...) podjęli m.in. decyzję o wyrażeniu zgody na zbycie wszystkich udziałów posiadanych przez M. O. na rzecz oskarżonego, co wiązało się z odwołaniem go z funkcji członka zarządu. Z kolei w dniu 17.01.2017r. M. W. działając w imieniu w/w spółki, jako prezes jej zarządu, odwołał wobec M. B. prokurę samoistną udzieloną w dniu 10.01.2011r. Jednakże o żadnej z przedmiotowych czynności oskarżony nie powiadomił Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, jak również nie wystąpił o cofnięcie koncesji. Dopiero na skutek kontroli, która objęła okres od dnia 26.09.2013r. do 16.04.2018r., a przeprowadzonej w dniu 16.04.2018r. przez funkcjonariuszy (...), oskarżony złożył oświadczenie o zaprzestaniu z dniem 26.09.2013r. działalności gospodarczej

obojętnej koncesją, jak również w dniu 11.04.2018r. wystąpił z wnioskiem o jej cofnięcie. Dlatego też w oparciu o w/w wnioski oraz stwierdzone w trakcie kontroli uchybienia, decyzją z dnia 03.07.2018r. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji postanowił o cofnięciu (...) Grupie (...) koncesji nr (...).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie: zeznań świadka J. P. (k.44-45, 54) oraz zawiadomienia o przestępstwie wraz z załącznikami (k.1-8), odpisu z KRS (k.11-18), pisma (...) (k.19), kserokopii protokołu kontroli z załącznikami (k.20-40), kserokopia decyzji (k.62-64), jak również częściowo na podstawie wyjaśnień oskarżonego M. W. (k.61).

Oskarżony M. W. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że brak informacji o zmianie w zakresie dowołania prokury udzielonej M. B. oraz odwołania z funkcji członka zarządu M. O. było wynikiem tego, że „tak naprawdę spółka nie prowadziła działalności w zakresie wydanej koncesji, ja po prostu zapomniałem o takim obowiązku” (k.61). Jednocześnie oskarżony stwierdził, że „ja byłem nieświadomy tego, że takie zmiany jestem zobowiązany zgłosić do organu koncesyjnego” (k.61) i wniósł o warunkowe umorzenie postępowania na okres 1 roku próby, co zostało później powtórzono we wniosku obrońcy i prokuratora.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd zasadniczo dał wiarę wyjaśnieniom M. W., co do tego, że popełnił on zarzucany mu czyn, gdyż w całości korespondują one z pozostałym ujawnionym w sprawie materiałem dowodowym, a zwłaszcza z zeznaniami świadka J. P. oraz ze zgromadzoną w trakcie kontroli dokumentacją. Z tym, że sąd nie dał wiary stwierdzeniu oskarżonego, że nie niejako nie wiedział, że w/w zmiany w prokurze i w zarządzie spółki, jako jej prezes, był zobowiązany zgłaszać do organu koncesyjnego. Przeczy temu decyzja do koncesji nr (...), gdzie właśnie na wniosek spółki (...), dokonano m.in. zmiany w zakresie członków zarządu uprawnionych do kierowania działalnością objętą zakresem koncesji i jako prezesa zarządu z w/w uprawnieniami wpisano M. W.. Tym samym, pomijając fakt, że podejmując określone działania prawne oskarżony nie może zasłaniać się niewiedzą, to i tak nie ma żadnych logicznych podstaw do uznania, że nie wiedział on, że wszelkie zmiany w spółce w zakresie objętym przedmiotową koncesją powinny być zgłaszane. Tym samym, sąd nie miał wątpliwości, że M. W. w terminie 14 dni od w/w zdarzeń nie powiadomił o tym Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji mimo ustawowego obowiązku. Zaś zasłanianie się niepamięcią nie jest elementem, który eliminuje winę oskarżonego, ponieważ ma on obowiązek prowadzić koncesjonowaną działalność zgodnie z ustawowymi wymogami.

Wszystkie wyżej opisane okoliczności znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka J. P., którym sąd w całości dał wiarę, gdyż ocenił je, jako logiczne i precyzyjne. Świadek jest osobą postronną i nie posiadał żadnego interesu w tym, by obciążać oskarżonego ponad jego rzeczywiste działanie.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych ujawnionych w sprawie dowodów nieosobowych, w tym także protokołu z przebiegu kontroli, nie była przedmiotem zarzutów stron oraz nie wzbudziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania, z tych też względów sąd nie odmówił im wiarygodności. Wprawdzie obrońca oskarżonego złożył wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia co do całości wyroku, co wskazuje, że jeśli nie wszystkich, to podważa wiarygodność co najmniej jednego z w/w dowodów. Jednakże z uwagi na fakt, że sądowi nieznaną jest w tym zakresie argumentacja obrony, to także nie może się do niej odnieść.

Reasumując, w świetle poczynionych przez sąd ustaleń, wina M. W. nie budzi żadnych wątpliwości i czynami swoim wyczerpał on dyspozycję art. 38 ust.1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Należy w tym miejscu wskazać, że zgodnie z przepisem art.38 ust.1 w/w ustawy odpowiedzialności karnej podlega każdy, kto wbrew obowiązkom określonym w art.15 ust.1 pkt 2 lub 3 nie dokonuje zawiadomień określonych w tych przepisach i podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Z kolei art.15 ust.1 pkt 3 stanowi, że przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie, o którym mowa w art.6 ust.1, jest obowiązany

zawiadomić organ koncesyjny w terminie 14 dni o zmianach stanu faktycznego i prawnego w zakresie danych zawartych we wniosku o wydanie koncesji i w dokumentach stanowiących załączniki do tego wniosku, powstałych po dniu wydania koncesji. Regulacje w tym zakresie nie zmieniły się pomimo zmiany ustawy. Wynika z tego jednoznacznie, że występki realizujący znamiona zaniechania zawiadomienia nie jest czynem trwałym, jak przyjął prokurator w akcie oskarżenia stawiając jeden zarzut działania przez M. W. w okresie od 22.04.2016r. do 17.08.2018r., ale przestępstwem skutkowym dokonany z upływem 14-tego dnia na złożenia stosownego zawiadomienia w ogranie koncesyjnym, czyli w tym przypadku w W. zgodnie z siedzibą w/w Ministerstwa. Z tego też powodu sąd przyjął, że oskarżony popełnił dwa odrębne przestępstwa. Czyli w dniu 06.05.2016r. w W., kiedy to pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Grupy (...) sp. z o.o w L. - Ł. ul. (...) wbrew obowiązkom określonym w art.15 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 22 czerwca 2001r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, oskarżony nie dokonał zawiadomienia organu koncesyjnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w wymaganym 14-to dniowym terminie o zmianach stanu faktycznego i prawnego w zakresie danych w/w spółki zawartych w Decyzji (...) do koncesji nr B- (...) z dnia 04.04.2014r. Nie zawiadomił o dowołaaniu w dniu 22.04.2016r. z funkcji członka zarządu M. O.. Następnie w dniu 31.01.2017r. w W., pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Grupy (...) sp. z o.o w L. - Ł. ul. (...) wbrew obowiązkom określonym w art.15 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 22 czerwca 2001r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, M. W. nie dokonał zawiadomienia organu koncesyjnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w wymaganym 14-to dniowym terminie o zmianach stanu faktycznego i prawnego w zakresie danych w/w spółki zawartych w Decyzji (...) do koncesji nr B- (...) z dnia 04.04.2014r. Nie powiadomił o odwołaniu w dniu 17.01.2017r. prokury M. B..

Wprawdzie wina M. W. nie budzi żadnych wątpliwości, jednakże stopień winy oraz stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów, nie są na tyle znaczny, aby konieczne było stosowanie wobec oskarżonego represji karnej w postaci kary. Oskarżony nie był dotychczas karany (k.68), prowadzi ustabilizowany tryb życia, ma pozytywną opinię w miejscu zamieszkania (k.69). Wszystkie te okoliczności łącznie przekonuje sąd, że w/w czyny miał jednorazowy charakter, a warunki osobiste oskarżonego pozwalają na przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej. Przedmiotowe zdarzenia zaszły odpowiednio w roku 2016 i 2017 i miały jednorodny charakter. Od tamtego czasu M. W. nie popełnił żadnego innego przestępstwa. Dla ustalenia stopnia winy oskarżonego istotny jest motyw jego działania. Firma oskarżonego już w 2013 roku faktycznie zaprzestała działalności gospodarczej w zakresie w/w koncesji, co doprowadzało do tego, że niejako zlekceważył on ustawy obowiązek informowania o zaistniałych zmianach.

Oczywiście brak zgłoszenia był całkowicie naganna i naruszała w/w normę prawa karnego, jednakże brak kontynuowania działalności objętej koncesją, zdaniem sądu, znacząco wpływa na stopień winy oskarżonego. Z tych też względów sąd uznał, że zachodzą przesłanki by postępowanie karne wobec M. W., na podstawie art.66§1kk, warunkowo umorzyć. Sąd wziął także pod uwagę motywacje oskarżonego, który nie działał z pobudek zasługujących na szczególne potępienie np. chęć zysku. Mając na uwadze wyżej przytoczone okoliczności, na podstawie art.66§1 i 2kk i art.67§1kk sąd postępowanie karne prowadzone wobec oskarżonego warunkowo umorzył na minimalny okres próby 1 roku. Dodatkowo aby wzmóc wychowawcze oddziaływanie, stosownie do treści art.67§3kk w zw. z art.39 pkt.7kk, sąd orzekł wobec M. W. świadczenie pieniężne w kwocie 1500 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Wprawdzie oskarżony oraz obrońca we wniosku o warunkowe umorzenie postępowania wnosili o orzeczenie wyłącznie okresu próby 1 roku, jednakże zdaniem sadu 1500 zł, nie jest kwotą wygórowaną wobec deklarowanego przez oskarżonego dochodu w wysokości 7000 zł miesięcznie. Natomiast zapłata świadczenia pieniężnego powinna uzmysłwić oskarżonemu, że mimo warunkowego umorzenia postępowania nie ma społecznego przyzwolenia na naruszanie norm karnych nawet przy nieznacznym stopniu winy sprawcy.

Na podstawie art.629pkp M. W. został obciążony kosztami sądowymi, które po zsumowaniu wyniosły 170 zł, w tym 100 zł to opłata.